

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony na dokonanie transpozycji dyrektywy 2005/61/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 31 sierpnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 256 z 1.10.2005, s. 32.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-122/08)

(2008/C 116/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Wilderspin, pełnomocnik)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (¹), a w każdym bądź razie nie informując o ich przyjęciu Komisji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 30 kwietnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 158, str. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 21 marca 2008 r. — Postępowanie karne przeciwko D. Wolzenburgowi

(Sprawa C-123/08)

(2008/C 116/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

D. Wolzenburg

Pytania prejudycjalne

1. Czy do osób, które przebywają lub mają swoje miejsce zamieszkania w państwie członkowskim wykonania nakazu w rozumieniu art. 4 pkt 6 decyzji ramowej (¹), należy zaliczyć osoby, które nie posiadają obywatelstwa państwa członkowskiego wykonania nakazu, lecz mają obywatelstwo innego państwa członkowskiego i na podstawie art. 18 ust. 1 WE przebywają legalnie w państwie członkowskim wykonania nakazu — niezależnie od okresu tego legalnego pobytu?
- 2.a. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy pojęcia wymienione w pytaniu pierwszym należy interpretować w ten sposób, że odnoszą się one do osób, które nie posiadają obywatelstwa państwa członkowskiego wykonania nakazu, lecz mają obywatelstwo innego państwa członkowskiego i które przed ich aresztowaniem na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przebywały legalnie zgodnie z art. 18 ust. 1 WE co najmniej przez określony czas w państwie członkowskim wykonania nakazu?
- 2.b. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2.a.: jakie wymogi mogą być stawiane wobec okresu legalnego pobytu?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2.a.: czy państwo członkowskie wykonania nakazu może — poza wymogiem odnoszącym się do okresu legalnego pobytu — stawiać dodatkowe wymogi administracyjne, takie jak posiadanie zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony?
4. Czy środek krajowy określający przesłanki, w których organ sądowy państwa członkowskiego wykonania nakazu może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania mającego na celu wykonanie kary pozbawienia wolności, jest objęty (przedmiotowym) zakresem stosowania traktatu WE?

5. Zważywszy,

— że art. 6 ust. 2 i 5 OLW ⁽²⁾ zawiera uregulowanie, które stawia na równi z obywatelami niderlandzkimi osoby, które nie posiadają obywatelstwa niderlandzkiego, lecz które mają niderlandzkie zezwolenie na pobyt na czas nieokreślony

oraz

— że w przypadku tej grupy osób uregulowanie to prowadzi do tego, iż należy odmówić przekazania, gdy europejski nakaz aresztowania dotyczy wykonania nieodwołalnej kary pozbawienia wolności,

przepisy art. 6 ust. 2 i 5 OLW skutkują dyskryminacją zakazaną przez art. 12 WE, gdyż wspomniane postawienie na równi nie obowiązuje w odniesieniu do obywateli innych państw członkowskich, którym przysługuje prawo pobytu na podstawie art. 18 ust. 1 WE, którzy nie utracą tego prawa pobytu na skutek nałożonej na nich nieodwołalnej kary pozbawienia wolności, ale którzy nie dysponują niderlandzkim zezwoleniem na pobyt na czas nieokreślony?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1).

⁽²⁾ Overleveringswet (Staatsblad 2004, 195 z późn. zm.).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland (Irlandia) w dniu 25 marca 2008 r. — Blaise Baheten Metock, Hanette Eugenie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanus, Roksana Batkowska przeciwko Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Sprawa C-127/08)

(2008/C 116/34)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Blaise Baheten Metock, Hanette Eugenie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanus, Roksana Batkowska

Strona pozwana: Minister for Justice, Equality and Law Reform

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2004/38/WE ⁽¹⁾ zezwala państwu członkowskiemu na wprowadzenie ogólnego wymogu, zgodnie z którym małżonek obywatela Unii, będący obywatelem państwa trzeciego musi zgodnie z prawem zamieszkiwać w innym państwie członkowskim przed przybyciem do przyjmującego państwa członkowskiego, aby móc korzystać z uregulowań dyrektywy 2004/38/WE?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE obejmuje swym zakresem stosowania obywatela państwa trzeciego, który:
 - (i) jest małżonkiem obywatela Unii zamieszkującego w przyjmującym państwie członkowskim i spełniającego warunki wymienione w art. 7 ust. 1 lit. a), b) lub c) oraz
 - (ii) przebywa wówczas w przyjmującym państwie członkowskim z obywatelem Unii jako swym małżonkiem, bez względu na to kiedy i gdzie małżeństwo zostało zawarte lub kiedy i jak obywatel państwa trzeciego przybył do przyjmującego państwa członkowskiego?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na powyższe pytanie, czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE obejmuje swym zakresem stosowania małżonka obywatela Unii, będącego obywatelem państwa trzeciego, który:
 - (i) jest małżonkiem obywatela Unii zamieszkującego w przyjmującym państwie członkowskim i spełniającego warunki wymienione w art. 7 ust. 1 lit. a), b) lub c) oraz
 - (ii) przebywa w przyjmującym państwie członkowskim z obywatelem Unii jako swym małżonkiem
 - (iii) przybył do przyjmującego państwa członkowskiego niezależnie od obywatela Unii
 - (iv) następnie zawarł związek małżeński z obywatelem Unii w przyjmującym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Dz. U. L 158, str. 77.